

חדשים מעסק הקב"ה שעוסק בה בכל יום". והביאור הוא כך, שהרי בריאת העולם לא היתה מאורע חד פעמי, ומאז היא מתקיימת מעצמה, אלא הקב"ה בורא את הבריאה מחדש בכל רגע, כמו שכתוב בברכת יוצר "המחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית".

וכך אמרו חז"ל (מדרש תהילים, קיט, פסקא לו, ועיין שפתי חיים, אמונה והשגחה, א', עמ' יד-טו, ביאור המדרש) "דברך נצב בשמים", איזה דבר הנצב בשמים, אלא אמר הקב"ה על מה השמים עומדים על אותו דבר שאמרתי 'הי רקיע בתוך המים וגו' ויהי כן' (בראשית א, ו-ז), וכתוב 'כי הוא אמר ויהי' (תהילים לג, ט) אותו הדבר שאמר הוא עשה, לכך נאמר 'הוא צוה ויעמוד' - אותו הציווי שאמר ומכוחו נהיה הדבר, אותו ציווי ממשיך לצוות ולפעול בכל רגע ורגע כדי שהבריאה תמשיך להתקיים - "בדבר ה' שמים נעשו" (שם, שם, ו) ובאותו הדבר שברא אותן בו הם עומדים לעולם, לכך נאמר 'לעולם ה' דברך ניצב בשמים'. כלומר, אותם העשרה מאמרות שבהם נברא העולם, עומדים וקיימים ובכל רגע ורגע הם מחדשים את הבריאה. אם כן התורה שהיא היתה הכח והשורש הרוחני שעל ידה ברא השי"ת את העולם, היא הממשיכה לקיים את הבריאה כל הזמן. וזה על ידי עסק התורה של הקב"ה הנותן שפע של קיום לבריאה.

עסק התורה נותן לבריאה לא רק קיום להמשיך את מה שהיה בעבר, אלא גם שפע להתחדשות, כלשון בעל הלשם: "וכל מציאויות המתחלפים ומתחדשים בכל עת", כי בכל רגע ורגע יש חידושים בבריאה, אמנם לא בעולם הזה הגשמי המוחשי לעינינו, אלא בשורש הרוחני, כי לכל רגע יש תפקידים חדשים בתיקון הבריאה, ויש הארות חדשות שהקב"ה מאיר לבריאה, ליצור את המשימות החדשות ולסייע במילויים, וכל ההתחדשות הזו נמשכת "מגילויי אור פנימיות התורה שמתגלית בכל עת, בגילויים חדשים מעסק הקב"ה שעוסק בה בכל יום".

לוחות ראשונות - תורה בשורשה הרוחני

"וזה היה ענין התורה שהיה ניתן לאדם הראשון אילולי החטא" כי היה מקבל את התורה בשורשה הרוחני העליון, "וכן היה ניתן לנו גם כן אילו שזכינו ללוחות הראשונות, כמו שכתוב (תהילים פב, ו) 'אני אמרתי

אלוהים אתם". שהיו אז במדרגת אדם הראשון לפני החטא, כמו שאמרו חז"ל (ע"ז ה, א) "לא קיבלו ישראל את התורה אלא כדי שלא יהא מלאך המות שולט בהן, שנאמר 'אני אמרתי אלוהים אתם ובני עליון כולכם', חבלתם מעשיכם - בחטא העגל - אכן כאדם - הראשון שירד ממדרגתו לאחר החטא - תמותון', וכן אמרו (שהש"ר פ"א, פס' ב', ד) "בשעה ששמעו ישראל 'לא יהיה לך' (שמות כ, ג) נעקר מלבם יצר הרע", ואז היו זוכים לקבל תורה - כאדם הראשון לפני החטא - בשורשה הרוחני העליון.

לפי זה צריך להבין מה היה הויכוח של משה רבינו עם המלאכים [אם הויכוח היה בעלייתו הראשונה לקבל לוחות ראשונות, כי אם הויכוח היה לאחר חטא העגל בעלייתו לקבל לוחות שניות אין מקום לשאלה זו], הרי בעלייתו הראשונה היו עדיין כלל ישראל במדרגת אדם הראשון לפני החטא, והתורה שהיו מקבלים היתה בשורש הרוחני, ובמה הם שונים מהמלאכים?

צריך לומר, שאעפ"כ התורה שהיתה ניתנת להם היתה קרובה יותר לגשמיות מאשר התורה שיש למלאכים, ולכן גם במדרגה זו ראו המלאכים פחיתות והורדה בדרגה לתורה לעומת התורה שהיתה להם.

גילוי התורה בשורשה הוא לפי ערך גילויה למטה בעסקנו בה

עוד כתב בעל הלשם (שם, עמ' 33) "וכל זה הנח הוא נמשך ונעשה מגילויי אור התורה שמתחלפים ומתחדשים גילוייה תמיד, במה שהקב"ה עוסק בה בכל יום, כי התורה היא אמון פדגוג אמון רבתיא כלי אומנתו של הקב"ה, ונעשה הכל על פי אורה וגילוייה וכמו שכתוב בריש ב"ר, והנה העיקר בכל זה הוא אורייתא דאצילות, התורה בשורש רוחני עליון מאד שהיא תורתו של הקב"ה, היא המקור של כל הבריאה בכל פרטיה המתחדשים והמתחלפים בכל עת.

"...אמנם הנח גילוייה למעלה הוא לפי ערך גילוייה למטה, כלומר, הגילוי של ההשפעה של אור התורה העליון שהקב"ה עוסק בו ופעולתו, מקביל לגילוי התורה למטה בעולם הזה לפי רוב עסקנו בה באיכות ובכמות, "כמש"כ 'ואשים דברי בפוך וגו' לנמוע שמים וליסד ארץ'". כי עכשיו אנחנו